

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - západ rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Kantorovou v hlavním líčení konaném dne 6. března 2023 v Praze

takto

Obžalovaná

T ■■■■■ B ■■■■■

narozená ■■■■■ bez zaměstnání, trvale bytem ■■■■■
■■■■■ s adresou pro účely doručování ■■■■■

je vinna, že

1. od 7. 6. 2017 do 9.1.2023, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci ■■■■■ ■■■■■ úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost vůči své dceři D ■■■■■ M ■■■■■ narozené ■■■■■ ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 16. 2. 2015 pod č.j. 12 P 155/2014-359, s nabytím právní moci dnem 15. 4. 2015, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR – ■■■■■ a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 33 000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na dceru i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit,
2. od 7. 6. 2017 do 9.1.2023, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci ■■■■■ ■■■■■ úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi T ■■■■■ B ■■■■■ narozenému ■■■■■ ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 31. 5. 2016 pod č.j. 22 Nc 901/2015-55, s nabytím právní moci dnem 19. 10. 2016, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR – ■■■■■ a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 33 000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit,
3. od 1. 3. 2017 do 9.1.2023, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci ■■■■■ ■■■■■ úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost

vůči svému synovi J [redacted] B [redacted] narozenému [redacted] ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 14. 8. 2017 pod č.j. 25 Nc 21/2017-32, s nabytím právní moci dnem 26. 9. 2017, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR – [redacted] a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 34 500 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit,

tedy

úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchala

přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 56 odstavce 2 písmene a) trestního zákoníku se obžalovaná zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Praha-západ podala na obžalovanou návrh na potrestání pro přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto přechinu se měla dopustit tím, že (ad 1) od 7. 6. 2017 do současnosti, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci [redacted] úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost vůči své dceři D [redacted] M [redacted] narozené [redacted] ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 16. 2. 2015 pod č.j. 12 P 155/2014-359, s nabytím právní moci dnem 15. 4. 2015, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR – [redacted] a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 31.000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na dceru i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit, (ad 2) od 7. 6. 2017 do současnosti, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci [redacted] úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi T [redacted] B [redacted] narozenému [redacted] ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 31. 5. 2016 pod č.j. 22 Nc 901/2015-55, s nabytím právní moci dnem 19. 10. 2016, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR [redacted] a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 31.000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit, (ad 3) od 1. 3. 2017 do současnosti, v místě svého bydliště, ani v místě bydliště dítěte v obci [redacted] úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnila svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi J [redacted] B [redacted] narozenému [redacted] ačkoliv tato její vyživovací povinnost jí vyplývá ze zákona

a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 14. 8. 2017 pod č.j. 25 Nc 21/2017-32, s nabytím právní moci dnem 26. 9. 2017, částkou 500 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR [redacted] a za uvedené období tak dluží celkem částku ve výši nejméně 32.500 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byla vědoma, neměla závažné zdravotní omezení a bylo v jejích možnostech a schopnostech vyživovací povinnost v takové výši plnit.

2. Hlavní líčení bylo konáno ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu v nepřítomnosti obžalované, neboť obžalovaná se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavila, ačkoliv byla řádně a včas předvolána a v předvolání byla o následcích nedostavení se poučena. Zároveň soud dospěl k závěru, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalované, neboť věc není skutkově složitá a obžalovaná se k věci dostatečně vyjádřila v přípravném řízení.
3. Soud v hlavním líčení provedl veškeré důkazy, které byly potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Soud podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl výpověď obžalované z přípravného řízení a dále provedl listinné důkazy, zejména trestní oznámení Úřadu práce ČR, rozsudky zdejšího soudu k určení výše vyživovací povinnosti obžalované, zprávy o finančním šetření ohledně osoby obžalované, rozhodnutí, kterými byla obžalovaná pravomocně odsouzena, a zprávy Probační a mediační služby. Návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly.
4. Obžalovaná v přípravném řízení vypověděla, že žije ve squatu s dalšími třemi osobami. Na D [redacted] J [redacted] a T [redacted] nikdy žádné peníze nikomu neposílala, pouze se vždy na chvíli viděli. Celá situace ji velmi mrzí, na děti by ráda finančně přispívala, v současné době však nemá žádný příjem, nepobírá žádné dávky a není zaměstnaná, nemá tedy žádné finanční prostředky. Je si plně vědoma toho, že má povinnost platit na děti výživné, avšak je bez jakýchkoliv příjmů. Peníze obžalované občas dává její bratr a partner, kteří jí rovněž kupují stravu, kdy za tyto prostředky kupuje cigarety, alkohol a jídlo pro psa. Dohromady jí dávají zhruba 1 500 Kč týdně a k tomu jídlo. Obžalovaná dále uvedla, že si občas z těchto peněz koupí pervitin, jelikož je pravidelnou uživatelkou drog. Situaci chce řešit tak, že si na Úřadu práce zažádá o podporu, zájem o zaměstnání má, není to však v současnosti možné, protože má psa, který musí být stále s ní.
5. Obžalovaná je matkou celkem sedmi dětí: D [redacted] M [redacted], narozené [redacted] D [redacted] B [redacted] narozeného [redacted] T [redacted] B [redacted] narozeného [redacted] J [redacted] B [redacted] narozeného [redacted], P [redacted] B [redacted] narozené [redacted] D [redacted] B [redacted] narozeného [redacted] a P [redacted] B [redacted], narozeného [redacted] T [redacted] J [redacted] a D [redacted] jejichž výživné je předmětem projednání, jsou umístěny v pěstounské péči Z [redacted] V [redacted] (viz vyjádření Úřadu práce na č. I. 9). Výše výživného částkou 500 Kč měsíčně k rukám Úřadu práce byla na všechny tři děti stanovena zdejším soudem, a to konkrétně na syna J [redacted] rozsudkem ze dne 14. 8. 2017, sp. zn. 25 Nc 21/2017 (viz č. I. 11), na syna T [redacted] rozsudkem ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 22 Nc 901/2015 (viz č. I. 11), a na dceru D [redacted] rozsudkem ze dne 14. 8. 2017, sp. zn. 12 P 155/2014 (viz č. I. 15). Z trestních oznámení Úřadu práce ČR (č. I. 1, 4 a 6) soud zjistil, že obžalovaná neplnila ve sledovaném období svou vyživovací povinnost ke svým dětem a tento stav trvá dosud (viz aktualizovaná zpráva Úřadu práce ČR z 3.3.2023 na č. I. 141).
6. Na základě výpovědi obžalované a zpráv od Úřadu práce je spolehlivě prokázáno, že obžalovaná ve sledovaném období u svých synů T [redacted] B [redacted] J [redacted] B [redacted] a dcery D [redacted] M [redacted] nehradila běžné výživné, ačkoliv jí tato povinnost vyplývá ze zákona a byla jí konkrétně stanovena rozsudky zdejšího soudu, o čemž obžalovaná věděla. Obžalovaná má plnou pracovní způsobilost, je v produktivním věku a nic nebrání tomu, aby si našla řádné soustavné zaměstnání, byť na nekvalifikované pozici. I z podprůměrné mzdy by obžalovaná byla schopna bez problémů hradit celkovou částku 1 500 Kč měsíčně. Obžalovaná si z vlastní vůle zvolila způsob života bez domova, sociálního zázemí a jakékoliv výdělečné činnosti, čímž zcela svou vyživovací povinnost záměrně a soustavně ignoruje. Pokud nějakými peněžními prostředky disponuje, dle její výpovědi

jen od bratra a přítele, pak je užije výlučně na zcela zbytné komodity (alkohol, cigarety, pes), nebo je dokonce zneužije na pervitin, než aby je dala na výživu svých dětí, což je její zákonná i morální povinnost. Přitom částka 500 Kč na každé dítě byla vyměřena již před sedmi, resp. šesti lety, je tak na symbolické úrovni a bylo plně v možnostech a schopnostech obžalované výživné plnit. Přesto obžalovaná nikdy ani jednou za dlouhé sledované období přes pět let nevyvinula žádnou snahu výživné, byť částečně, hradit. Obžalovaná není vedena na Úřadu práce, nesnažila se získat ani dávky státní sociální podpory. V evidenci exekucí soud u obžalované zjistil celkem 11 záznamů na peněžitou povinnost od 1 500 Kč do 136 000 Kč, avšak ani toto zadlužení, které není zvláště vysoké, ji nezbavuje odpovědnosti za výživu svých dětí. Obžalovaná je povinna vyvinout veškeré úsilí k zajištění jejich výživy. Poskytování výživného nezaopatřenému dítěti je jednou ze základních rodičovských povinností, na kterou obžalovaná zcela záměrně zcela rezignovala.

7. Oproti podanému návrhu na potrestání soud upravil skutkovou větu ohledně doby, po kterou obžalovaná nehradila běžné výživné, a to podle data doručení návrhu na potrestání dne 9.1.2023, čímž došlo k zahájení trestního stíhání. V návaznosti na prodloužení trvání skutku soud zvýšil i dlužné výživné, které činí u D [REDACTED] a T [REDACTED] za 66 měsíců částku 33 000 Kč a u J [REDACTED] za 69 měsíců částku 34 500 Kč.
8. Zjištěné protiprávní jednání obžalované soud kvalifikoval v souladu s podaným návrhem na potrestání jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se obžalovaná úmyslně dopustila tím, že od 7. 6. 2017 do 9. 1. 2023 neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat své děti T [REDACTED] a D [REDACTED] a od 1. 3. 2017 do 9. 1. 2023 neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat nezletilého syna J [REDACTED], kdy se ve všech třech případech jedná o dobu delší než 4 měsíce.
9. V otázce trestu obžalované výrazně přitěžuje trestní minulost. Obžalovaná má v Rejstříku trestů od roku 2004 do roku 2021 celkem 10 odsouzení. První tři odsouzení jsou z let 2004, 2007 a 2009. Za posledních 13 let byla trestána následovně. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 4 T 4/2010 byla za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (distribuce pervitinu a marihuany) odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let. Na toto odsouzení dopadla amnestie. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 4 T 6/2010 jí byl za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zákona uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 1 roku, ve které se osvědčila. Na odsouzení zdejší soudem pod sp. zn. 2 T 139/2012 pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku byla aplikována amnestie. Poprvé za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku (D [REDACTED] M [REDACTED] D [REDACTED] B [REDACTED], T [REDACTED] B [REDACTED]) byla obžalovaná odsouzena trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 9. 3. 2018, sp. zn. 9 T 31/2018, k podmíněnému trestu odnětí svobody, v jehož zkušební době se osvědčila. Následoval trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 3 T 126/2019, kterým byla obžalována uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, za který jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 2 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 8. 2020, sp. zn. 1 T 51/2020, byla obžalovaná uznána vinnou přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku (P [REDACTED] B [REDACTED]), pro který jí byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 210 hodin. Usnesením téhož soudu ze dne 14. 7. 2022, sp. zn. 1 T 51/2020, byl trest obecně prospěšných prací přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 197 dnů. Do tohoto trestu odnětí svobody byla obžalovaná dodána dne 27.1.2023. Dne 17.2.2023 Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl o přerušení výkonu trestu odnětí svobody z důvodu těhotenství do 17.5.2024. Naposledy obžalovaná byla rozsudkem

Okresního soudu v Mělníku ze dne 21. 7. 2021, sp. zn. 2 T 21/2021, uznána vinnou taktéž přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku (P■■■■ B■■■■ D■■■■ B■■■■), za který jí byl uložen další trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, a dále jí byla uložena přiměřená povinnost uhradit ve zkušební době dlužné výživné.

10. Nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaná tedy dopustila jednak ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, jednak v době, kdy měla vykonat hned dva tresty obecně prospěšných prací uložené taktéž za neplnění vyživovací povinnosti. Alternativní tresty se u obžalované zcela minuly účinkem. Obžalovaná se nevyvaruje ani přestupkové činnosti, v evidenci přestupků má celkem 10 záznamů od roku 2018 do roku 2019, převážně pro krádeže (viz č. I. 69).
11. Kromě trestní minulosti obžalované, závažnost jejího protiprávního jednání zvyšují skutečnost, že se jedná o výživné na tři děti a délka období (přes pět let), po kterou obžalovaná výživné nehradí. Žádné polehčující okolnosti, s výjimkou doznání, soud neshledal. Ani doznání obžalované soud nepřeceňuje s ohledem na nezvratitelnou důkazní situaci a s ohledem na skutečnost, že doznání se zjevně u obžalované nepojí s žádnou sebereflexí, která by ji přiměla k výdělečné činnosti a plnění základní zákonné povinnosti k jejím dětem.
12. Ze všech výše uvedených důvodů soud nápravu obžalované, která je speciální recidivistou, považuje za ztíženou, a proto má za to, že uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, by zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaná vedla řádný život (§ 55 odst. 2 tr. zákoníku). Jako trest odpovídající všem zákonným ustanovením (§ 37 až § 39, § 41 a § 42 tr. zákoníku) soud tedy obžalované vyměřil nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, tj. ve třetí třetině zákonné trestní sazby § 196 odst. 1 tr. zákoníku, který stanoví trest odnětí svobody až na jeden rok. Soud zařadil obžalovanou pro výkon tohoto trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nejsou dány důvody pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kolíně. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V uvedené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku, nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 6. března 2023

Mgr. Lucie Kantorová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Loskotová